

Kvinden saa lidt som muligt, men ogsaa til at kunne nedtrykke Mandens Løn, ligesom han trykker Lønnen for Kvindearbejde ved Børnearbejde, og alt menneskeligt Arbejde ved Maskinens Arbejde. Det kapitalistiske System har medført, at Anvendelse af Kvindearbejdet netop har ført til det modsatte af dets naturlige Tendens, i Stedet for en Forøgelse af Samfundsrigdommen har det kun haft en Stigning af en Haandfuld Kapitalisters Profit til Følge, og en større Forarmelse af Masserne. De nu følelige skadelige Følger af Kvindearbejdet vil først forsvinde med det kapitalistiske Produktionssystem. Naar Kapitalisten ikke vil bukke uuder i Konkurrencen, maa han stedse stræbe efter den største mulige Modsætning mellem Produktets Omkostnings- og Salgspris, med andre Ord at producere saa billig som muligt og sælge saa dyrt som muligt. Kapitalisten er det selvfølgelig magtpaaliggende at gøre Arbejdstiden saa lang som muligt, og at lønne Arbejdet saa lavt som muligt. Denne Tendens er lige saa vel stik modsat den kvindelige som mandlige Arbejders Interesse. Der gives altsaa ingen virkelig Modsætning mellem de kvindelige og mandlige Arbejders Interesser, men kun en uforsonlig Modsætning mellem Kapitalens og Arbejdets Interesser.

Af rene økonomiske Grunde er der ingen Mening i Fordringen om Afskaffelse af Kvindearbejdet. Ved den nuværende økonomiske Udvikling kan Kapitalisten lige saa lidt som Manden renoncere paa Kvindearbejdet. Den første maa holde fast paa det, naar han vil være konkurrencedygtig, den sidste regner med det, naar han vil danne Familie. Selv om man forøvrigt ad lovlig Vej kunde opnaa at faa Kvindearbejdet afskaffet, saa vilde Manden dog med Hensyn til Lønnen ikke være bedre stillet; Kapitalisten vilde snart vide at erstatte det borttagne Kvindearbejde ved en udvidet Anvendelse af forbedrede Maskiner saaledes, at inden kort Tid alt igen blev ved det gamle. Større Strejker med heldigt Resultat for Arbejderne har leveret Beviser for, hvorledes Kapitalisterne forstaar at holde sig skadesløs. Hvem, der fordrer Afskaffelse eller Indskrænkning af Kvindearbejdet, bør dog være logisk og ogsaa forlange Afskaffelse af Maskinerne samt Genoprettelse af de middelalderlige Lavsskikke o. s. v.

Men fraset de økonomiske Grunde, kan man af principielle aldrig forsvare Kvindearbejdets Afskaffelse eller Indskrænkning. Fornemmelig bør Kvinden principielt modsætte sig den Slags Forsøg paa det eftertrykeligste. Og det vil hun gøre, thi hun ved, at hendes samfundsmæssige og politiske Ligestilling med Manden ene og alene afhænger af hendes økonomiske Selvstændighed, som ved hendes Arbejde indenfor Samfundet muliggøres hende. Fra et principielt Standpunkt protestere vi Kvinder energisk imod Indskrænkning af Kvindearbejdet. Vi skiller overhovedet ikke vor Sag fra Arbejdernes, vi tage ikke Ordet for nogen enkelt Fordring, og vi fordrer ingen anden Beskyttelse end den, Arbejderne i Almindelighed fordrer mod Kapitalen. Undertagelse herfra er kun Beskyttelsen for Barselkvinder, som jo ogsaa paabydes af Interesse for den kommende Generation. Vi anerkende ikke noget særligt Kvindespørgsmaal, men kun et Arbejderspørgsmaal. Vi forvente altsaa ikke vor fuldstændige Emancipation af Kvindens Adgang til de saakaldte pænere Erhverv, eller af Kvindens Adgang til lige Dannelse med Manden, eller ved at faa Indrømmelse af politiske Rettigheder, ihvorvel disse Fordringer naturligvis er berettigede. Landene med den saakaldte almindelige fri Stemmeret beviser, hvor lille reel Værdi for Samfundets Emancipation disse Rettigheder har. Stemmeretten uden økonomisk Uafhængighed er en Vexel uden Kurs. Betød politiske Rettigheder den sociale Emancipation, gaves der intet socialt Spørgsmaal. Kvindens, saavel som alle Menneskers Emancipation, kan overhovedet ene og alene naas ved Arbejdets Frigørelse fra Kapitalen. Kun det socialistiske Samfund vil hjælpe Kvinder og Arbejdere til deres Ret.

Gaaet ud fra disse Betragtninger, maa alle Kvinder, som alvorlig tilstræbe deres Emancipation, slutte sig til det socialistiske Arbejderparti, fordi det alene tilstræber dette Maal. Kvinden er kommen under det socialistiske Banner uden Mandens Hjælp, ja ofte endda mod hans Vilje, kun drevet til Erkendelse ved den økonomiske Stilling. Men under dette Banner er de og blive de, kæmpende for deres Menneskeværdighed. Hun er beredt til, sammen med Arbejderpartiet, at bære alle Kampens Besværligheder og Ofre, men ogsaa fast besluttet efter Sejren at fordrer alle hende tilkommende Rettigheder, med Hensyn til Ofre og Pligter, saavel som med Hensyn til Rettigheder, vil hun være ligeberettiget Medkæmperinde. (Levende Bifald.)

Denne paa tysk holdte Tale blev af Fru *Aveling* oversat paa engelsk og fransk.

Kvinder som Brandfolk.

Blandt de mange Kongresser, der er blevne holdte i Paris i Udstillingstiden, har der ogsaa været et Møde af Brandfolk.

Ikke ringe Opsigt vakte det ved denne Lejlighed at se 5 nydelig uniformerede unge Piger, der dannede en Afdeling af det engelske Brandkorps. De var alle indfødte Londonerinder, og Miss *Mortimer* var Navnet paa hende, hvem Æren tilkom for at have gjort det første Skridt.

Efter en stor Ildebrand i London havde man i hendes Nærværelse ytret, at der ikke var større Fare ved at stige ned fra en femte end fra en første Sal, men at de mange Ulykkestilfælde ofte skyldtes Forvirring og Mangel paa Koldblodighed. Hvis et Par kække Piger vilde vise, andre Kvinder, hvor let det var at stige ned, selv fra de øverste Etager, og at det blot galdt om at holde fast paa Stigen eller Rebet, vilde Ildebrandene ikke kræve nær saa mange Ofre.

Miss *Mortimer* besluttede da at prøve. Hun foretog sin første Nedstigning fra en femte Sal, og alt gik godt. Ogsaa de andre unge Piger begyndte strax med en farlig Nedstigning; en af dem lod sig saaledes glide ned fra Taget af et meget højt Hus og var paa Benene, inden hun fik Tid til at blive bange for sin Bedrift. Det følger af sig selv, at de nu er lige saa øvede i at klatre op ad Stiger og Reb som at stige ned ad dem.

I Paris fik de Lejlighed til at vise deres Færdighed for Præsidenten, ligesom de naturligvis blev dygtig feterede, indbudne til Fontainebleau af Madame *Carnot* o. s. v.

Kirstine Frederiksen: Anskuelsesundervisning.

Anskuelsesundervisning er endnu et i mange Henseender udyrket Fag. Men det vil i Fremtiden blive et af de vigtigste Fag i Skolen.

Det er i Forberedelsesklassen, Anskuelsesundervisningen hører hjemme. Og her vil det igen være det Fag, der danner Overgangen fra Hjemmet til Skolen; tillige bliver det Grundlaget for en Masse af de senere Skolefag.

Efterhaanden som det gaar op for Opdragere og Lærere, hvor vigtigt dette Fag er, vil man være dem særdeles taknemmelige, der bidrage til Opgavens Løsning, thi, som før sagt, Anskuelsesundervisning er endnu et udyrket Fag, og kun faa forstaa at give en methodisk Undervisning heri.

Det er et besværligt Arbejde, Frk. *Frederiksen* har havt ved at skrive ovennævnte Bog. Og hun har løst sin Opgave paa en beundringsværdig Maade. Lærere og Opdragere maa være hende umaadelig taknemmelige.

Vi skal senere komme nærmere ind paa Bogens Indhold og blot ved dette erindre om, at den fore-